UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

M ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

metioꝛ. Idē. Arma deoſq̧ parāt comites pelagoq̧ remēſo.

Meto.is.meſſui.ſſum.ſigt ſeco. Et tā de vua ⁊ alijs reb⁹ q̄ȝ de ſegetibus dꝛ Uirgi. Poſtremo metito.i.vindemiato. Hier.ad helio. Ecce his acut⁹ gladius ex oꝛe regis ꝓcedēs obuia q̄q̧ metit. Lac.li.v.q̄ virilia ſua ferro metat. Hui⁹ cōpoſita ſunt. Demeto ꝙ ē deoꝛſuȝ meto. Col.li.ij. Illō deīceps ꝑcipienduȝ hēto vt demeſſis ſegetib⁹ iā ī area futuro ſemī ↄſolam⁹ Lat. Sole ſub ardēti flauētia demetit arua. Emeto extra vel val demeto. Hoꝛa.in ep̄lis. Emetit oꝛcus grādia cū paruis non exoꝛabilis auro. Pꝛemeto ante ſeco. Feſtus pꝛęmetiuȝ qđ pꝛęlibationis cauſa pꝛęmetitur. Et habent pe.coꝛ.

Metys purgamētū cęrę ex quo ptē aluei pꝛioꝛē apes illinunt.

Metropolis.pe.coꝛ.quaſi mater ciuitas. Nam μητηρ mr̄ πολις ciuitas: hoc eſt cęterarum vꝛbium caput. Metropolitani qui ex ea ciuitate oꝛiundi ſunt.

Metropolites.pe.pꝛo.metropolitanę ciuitatis pontifex.

Metrum: mēſura. Et qm̄ menſurant̄ verſus. a noſtris dn̄r metra diffinitur metrū ꝙ ſit ↄnexio quędā atq̧ oꝛdinatio pedū ad delectationē auriū inuenta. Hinc fiūt per cōpoſitionē menometrū: quod duobus pedibus conſtat Dimetrum: quod quattuoꝛ. Trimetrum quod ſex. Tetrametrum ꝙ octo: pentametrum ꝙ decem hexametrum ꝙ.xij.

Metricus.a.um.pe.coꝛ.qđ ad metrū ꝑtinet vt ars metricabilis

Metreta.pe.pꝛo.genus vaſis: ꝙ conficitur ex duobus.

Metrodoꝛus.pe.ꝓ.menſurę donum: vel menſuratum donum Quo noīe dictus ē pictoꝛ: ⁊ philoſophus athenienſis.

Metuo.is.metui a quodā motu aī dꝛ vt inq̄t Uar. cū id qđ malū caſurū putat mens refugit: cūq̧ vehemētius ī mouēdo vt a ſe abeat foꝛas fert̄: foꝛmido appellat̄. Et ꝓpꝛie metuere ſeruoꝝ eſt: vereri liberoꝝ. Ci.in Cato. Metuebāt eū ſerui: verebant̄ liberi: eaꝝ oēs hēbāt: q̄rit Ariſt.in ꝓblematis cur tremūt qui metuūt: An ꝓꝑ refrigeratōeȝ. Deficit.n.caloꝛ atq̧ ↄ̄bitur. Hinc illud Uirgilianū Gelidusq̧ ꝑ ima cucurrit oſſa tremoꝛ. Metuētibus aluus funditur: algoꝛ ⁊ ſitis pꝛouocat̄ Teſticuli ↄtrahuntur: dentes crepitant ⁊ arietantur.

Metus.us. Timoꝛ: ⁊ ē ſic Ulp. ſcribit de īſtāti vl̄ futuro ꝑiculo mētis trepidatio. Et tā actiue q̄ȝ paſ. ſumit̄: nā metus hoſtiū recte dꝛ: ⁊ cū timēt hoſtes: ⁊ cū timent̄. Capit̄ iterdū metus ꝓ religiōe: qm̄ vt docet Ser. nata ē ex timoꝛe. Uirg.lib.vij. multoſq̧ metu ſeruata ꝑ annos. Hui⁹ dimi. eſt meticulus.

Meticuloſus a meticulo diminutiuo ſignificat timidū. Plau.in mus. Neſciſq̧ meticuloſa res ſit ire ad iudicem.

Meuāia ciuitas vmbꝛię īclyta ꝓꝑtio a lūno: a q̄ meuanates pp̄li

Meus.a.um. ꝓnomē poſſeſſiuū: vt me⁹ ager. Cū ꝟo dico. Me⁹ ſum: ꝑinde ē ac ſi dicerē: meę ꝑtātis ſum. Perſi. Poſtq̄ȝ me⁹ a ꝑtoꝛe receſſi. Aliqn̄ eni me⁹ tu⁹ ſubſtātiua ſūt. Uirg.lib.iiij. Dulceſq̧ meoꝝ reliq̄as. Et li.iij. Cape dona extrema tuoꝝ. Terē.in phoꝛ. Ego meoꝝ ſolus ſum meus: meus carnifex.i. q̄ me toꝛſit. Idē in an. meus carnifex. Meum eſt: hoc eſt mei officij eſt. Sic tuum ſuum noſtrum ⁊ veſtrum officiū eſt.

M ante I

Mica puluiſculus ille qui ī arena q̄ſi argentū fulget a quo ⁊ panis ⁊ oīum reꝝ fruſtula quę tractantibus nobis aliquā rem inde emicant. Ergo minutias rerum micas dicimus quaſi minuti cadentes. Unde eſt illud. Nam ⁊ catelli comedūt de micis quę cadunt de menſa dominoꝛum ſuoꝛum.

Micare ꝓpꝛie ſigt ſubīde ⁊ ꝑ īterualla vt micę faciūt fulgē. Uir. Micat ignib⁹ ęther. Et qm̄ talis q̄dā variatio dū digitis ſoꝛtimur appet: ꝑ trāſlatōeȝ micare capit̄ ꝓ digitis ſoꝛtiri. Uar. Medicādū erit cū gręco vtrū ego illi⁹ num an ille meū ſeq̄t̄ ⁊ Ci. cū viꝝ bonū appellat q̄ cū poſſis ī tenebrꝭ micare. Et qꝛ ſplēdoꝛ tremulus ē: ⁊ crebꝛo ſalit factū ē: vt qn̄q̧ ꝓ ſalire ponat̄. Uirg. Emicat euryalus. Quia ꝟo hꝰ ꝑ vices ſit micare capimus ꝓ eo ꝙ ē ꝑ vices mouere ⁊ ſine oꝛdīe. Idē lib.iij.ge. ⁊ linguis micat oꝛe triſulcis. Hui⁹ cōpoſita ſūt Dimico. Emico ex̄ ſplēdeo Pla. Ex oculis q̄ſi radij emicāt ſolis: aliqn̄ ex̄ ſalio: vt emicat euryalus. Intermico inter vel in mediū mico. Aug.lib.ix.ci.dei. Id quoq̧ velut in altiſſimis tenebꝛis rapidiſſimo coꝛruſcamine lumē cādidum itermicare. Pꝛomico extēdo vl̄ lōge iacio ſplēdeoq̧. Neuius. Si q̄d loqui vis nō per docere multa lōge ꝓmicanda oꝛ̄o eſt. Et in hymno pellant̄ emin⁹ ſomnia ab ęthere xp̄s ꝓmicat. Et habēt pe.coꝛ.

Micturio.is.pe.coꝛ. Silr̄ ⁊ mictito.as. vide in dictiōe mingo.

Micros latine paruus dicitur: a quo multa fiunt compoſita.

Microcoſmus: paruus mūdus κοσμος enī mundus dicitur.

Micrologus.pe.coꝛ.ꝑuus ſermo: vl̄ ꝑua rō. vtrūq̧ enim logos ſigt micrologia ſedulitas quouis mō acq̄rēdi cura reꝝ viliū

Micropſychos pe.coꝛ.puſillanimus. Nam ψυχη aīa. Micropſychia puſillanimitas.

Midas nomen regis phꝛygum qui cunctoꝛum pene regū opes pecunia abundantia anteceſſit.

Migale gn̄s aīalis rapacis ⁊ īgluuioſi de quo in leuitico.

Migro.as.adhitādū eo. Liu.li.j. Et romā ide ſequēter migratū ē a ꝑentib⁹ maxie ⁊ ꝓpinq̄s raptaꝝ Interdū ſine appō. Ci. li.vj.de rep. Añq̄ȝ ex hac vita migro ↄſpicio in meo regno ⁊ his tectꝭ pub.coꝛ. Scipionē. Hui⁹ cōpoſita ſūt. Cōmigro. qđ ē ī totū migro. Hier.ad Dama. Et qꝛ ꝓ facinoꝛib⁹ meis ad eā ſolitudinē cōmigraui q̄ ſyriā iūcto barbarię ſine determīat nō poſſū ſcm̄ dn̄i tot īteriacētib⁹ ſpatijs a ſanctimonia tua ſꝑ expetē. Ter.in an. Ex andro cōmigrauit huic vicinię. Demigro. de loco diſcedo. Liu.li.j. Cū hoſtes adeſſent ꝓ ſe q̄ſq̧ in vꝛbē ex agrꝭ ↄ̄migrāt: vꝛbē ipaȝ ſepiūt ꝑ̄ſidijs. Emigro. exeo cęſar vt domo emigrēt aliō auxiliū: al̄s ſedes remotas a germanis petāt. Immigro. eo ad itus hitādū. Ci.li.j.tu. neq̧ ea plane videt aīus cū tā repēte ī tā īſolitū tāq̧ ꝑturbatū domiciliū īmigrauit. Remigro. ī ꝑ̄ſtinū dōiciliū reuertoꝛ. Idē ibi. In nr̄aȝ domū remigrem⁹. Trāſmigro: vltra ad hitādū eo: hꝰ ē ī lōgioꝛes loci hitationē muto. Hier. ſuꝑ Mat. Expellētes de iudea: vt ad gētiū ꝓpꝛiū trāſmigrarēt. Et hn̄t pe.coꝛ.

Miles gn̄s cō. ꝓꝑe q̄ pedes militat a militia.i.a duritia: q̄ȝ ꝓ rep. ſuſtinet dict⁹ aut a mltitudīe: aut a malo ꝙ arcet: aut a mollitię ꝑ ↄ̄rꝛiū eo qđ nihil molle ſȝ poti⁹ aſpeꝝ qđ gerat: vl̄ a mille q̄ſi milleſimus q̄ſq̧ ꝙ triū miliū ꝑus legio fiebat: ⁊ ſingulę trib⁹ taciēſiū ramniū luceriū mille milites mittebāt. Tria āt ſūt militū gn̄a vt inq̄t Ser. Euocati q̄ non milites ſȝ ꝓ milite erāt Uirg. Mittit̄ ad magni venulus diomedis ad vꝛbem. Sal. Ab his oēs euocatos cēturiones. Tumultuarij q̄ neceſſitate aliq̄ electi ad vnū dūtaxat bellū militāt. Uirg. Simul oē tumultu ↄiurat trepido latiū. Sacramēto religati. q̄ poſt electionē in rēp. iurabāt: qđ militare ſacr̄ȝ dicebat̄: hi plenaȝ militiā hēbāt erantq̧ quinq̧ ⁊ viginti annis obligati: vt eſt apud eundem. Fas mihi graioꝛum ſacrata re ſoluere iura.

Milito. idem quod miles. vnde ⁊ Cōmilito qui ſil̄ militat: hoc ē ſocius in bello hinc Cōmilitiū ipſa belli ſocietas.

Milito.as. militiā exerceo: neutrū ē vt hic ſub cęſare militauit Et abltō tm̄ ↄſtruit̄ cū pꝛęciū expꝛimit̄. Curti. Gręcis mercede apud perſas militantibus. Inuenit̄ ⁊ militoꝛ deponens.

Militia.ę. qn̄q̧ bellū qn̄q̧ rem militarem ſignificat.

Militaris: ⁊ hoc militare qđ ad milites ꝑtinet: vt militaria dona res militaris: militaris ars. Sal. ꝑ̄mittit illis hoīes militares. Militaris via q̄ vulgo cōis dꝛ. Alio noīe Regia ſeu ↄſularis: ꝑ̄toꝛia: plateaue. Uide in dictione publica via.

Militariter aduerbiū ſigt moꝛe militū: vel moꝛe militię.

Miletus.pe.ꝓ.vꝛbs fuit ī finib⁹ Ionię ⁊ carię: auctoꝛe herodoto a neleo ędificata. Hāc gn̄oſa vellera nobilitarūt. vn̄ ꝓuerbiū māſit. Mileſia ſtragula. Mar. nec miletos erat vellere digna tuo: hęc antea anactoꝛia noīata ſuꝑ octogita vꝛbium ꝑ cuncta maria genitrix vbi oꝛaculū fuit antiq̄t⁹ Brācidaꝝ appellatū poſtea apollīs didymei. Ab hac mileſij pp̄li dcī ſūt: q̄ cū ꝑus potētes eēnt ⁊ opulēti delicijs dediti ⁊ opes ⁊ potentiā amiſerūt. Ex mileto fuere viri memoꝛatu digni. Thales vnus ex ſeptē ſapiētibus q̄ pꝛimus phyſologię ac mathematicę auctoꝛ īter gręcos ē hitus. Et Anaximāder eius diſcipulus anaximenes: hecateus q̄ ſcripſit hiſtoꝛiam: ⁊ Aeſchines oꝛatoꝛ: nō ille q̄ cū demoſthene ↄtēdit: ſȝ alter q̄ aſſumpta nimia erga pompeiū licētia pariter in exiliū miſſus eſt. Hinc ⁊ Thimotheū muſicū oꝛtū fuerunt ⁊ pittacum phm̄.

Mille ſubſtãtiuũ ⁊ neu.gñis.Declinaturq̄ꝫ:hoc mille hui⁹ mille hec millia:horũ milliũ. Jõq̄ꝫ gtõ iungit̃.Ci.in Anto.q̃ vnq̄ꝫ in illo iuentus eſt qui. L. Antonio mille nũmũ ferret expenſum q̃drigarius li.iij.aĩalium. Jbi occidit̃ mille hoĩuꝫ Uar. li.vij.rex humanoꝝ:plus mille ⁊ cẽtũ annoꝝ ẽ. Reperit̃ apð Lucil.li.ix.Tũ milli nũmũ potes vno q̃rere centũ. Uno milli ꝑ mille:ac ſi diceret:potes mille nũmis acq̃rere centũ millia. Plau.in mili.q̃ mille annoꝝ perpetuo viuunt: hoc eſt ꝙ greci.χιλιάδας vocãt.aliq̃n mille adiectũ eſt: ⁊ tũc dicim⁹ mille hoĩes ⁊ mille ꝓpugnacula:nec lꝫ millia hoĩes:q꞉ ſubſtãtiua nõ coherẽt ſine copula.Dicimus tñ.decẽ millia ⁊ ducẽti hoĩes:qð ita ĩtelligit̃.Decẽ millia hoĩum ⁊ ducenti hoĩes.

Milliarius.ij.mille librax.Uñ apri milliari apð Col.dicebant̃ mille libraꝝ q̃ apponebant̃ in cenis romanoꝝ.Sene.lib.xxi. eplãꝝ.Non magnã rẽ facis ꝙ viuere ſine recto apparatu potes ꝙ nõ deſideras milliarios apros nec lingua phenicopteroꝝ ⁊ alia portentia luxurie iam tota aĩalia faſtidientis.

Milliariũ.mille paſſuũ ſpaciũ:qð ⁊ milliũ ðr huius octaua ps ſtadium vocat̃:paſſus ex q̃nq̄ꝫ pedibus ⁊ ſinguli pedes ex ſedecim vncijs ↄſtant:milliariũ etiã dicit̃ vas ad coquendum accomodatũ.Cato de re ruſ.inter orbem ⁊ milliariũ vnum digitum ĩtereſſe opꝫ:palladius li.v.vas eneum.milliario ſimile.i.altũ ⁊ anguſtum veſpere inter aluearia collocemus ⁊ in fundo eius ponamus lumen accenſuꝫ.Et miliariũ colũna aurea in capite fori romani in qua ĩciſe oẽs vie italie terminabantur: ⁊ hoc millarium plynij.Tranquilli Plutarchi atq̄ꝫ Taciti monumentis celebratur:in alio ſignificatu accipitur:milliarenſis porticus: ⁊ porticus milliarie.

Millepedia:vel millepeda:genus vermiculi qui multo pedum agmine ſcatet.inquit Hiero.contra Joui.Coge ſyrum aphricum ⁊ arabem vt vermes pontificos glutiat:ita eos aſpiciet vt mulſcas:millepedas: ⁊ lacertos.

Millies aduerbiũ ẽ:vt millies te vidi.ſic decies:centies ⁊ hmõi

Miliũ gñs frugis a mille dictuꝫ ꝑꝑ multitudinẽ acinoꝝ. Mar. frumentũ miliũ ptiſaramq̄ꝫ fabãq̄ꝫ ſolebas ⁊ milliũ: ſiue milliarium milliare dicitur. Liui.lib.x.alio itinere ad ſtationeꝫ nauium:milia autem quattuordecim ab oppido aberant.

Milium indicum eſt quod indocti milicham vocant quod cõſtat ex india aduectum:huius culmos lobas vocant.

Millearia auis dicta eſt ꝙ milio pingueſcat.M.

Millus.collare canũ venaticoꝝ fcm̃ ex corio mlt̃ı clauis ferreis eminẽtib⁹ aduerſus ĩpetũ lupoꝝ Scipio hemylian⁹ ad pplm Nobis inq̃t reiq̄ꝫ publice p̃ſidio eritis q̃ſi milus cani . Dict⁹ milus a mlt̃itudĩe clauoꝝ:h̓ ẽ a mille clauis:vel q̃ſi melin⁹ ꝙ expelle aĩalis melis fere hec collaria fiãt. Uar.ne vulnerent̃ canes a beſtijs ĩponunt̃ his collaria que vocant̃ Meliuꝫ.i. cingulũ circũ collũ ex corio firmo cũ clauis capitatis.

Milo ꝓpriũ nomẽ viri romani a quo milonianus.a.uꝫ.vt orõ miloniana.Fuit alius hoc noĩe athleta crotoniẽſis q̃ tauruꝫ in olympico certamĩe ictu nude dextre occidiſſe ðr: ⁊ ſine fatigatione ſtadij ſpatiũ ſupra humeros portaſſe:totũq̄ꝫ eo die comediſſe.Eſt ⁊ milo nomẽ mõtis Jndie ĩ q̃ hoĩes aduerſis plãtis naſcũt̃ octonos digitos ĩ ſingulis pedibus habentes.

Miluus ⁊ Miluius vtroq̄ꝫ mõ ðr auis rapaciſſima a molli volatu vt q̃buſdã placet.Ul̓ factitio noĩe a voce quã facit.Oui. li.iij.faſ.Juppiter a litib⁹ rapere ĩperat:attuli illa Miluus ⁊ meritis venit in aſtra ſuis ab huius auis ſĩl̃itudĩe piſcis miluus ðr ſubiẽs ĩ ſũma maria: ⁊ vadãdo alioꝝ piſciũ p̃dã agẽs Põit̃ ⁊ ꝓ ſtella inq̄ꝫ ↄuerſus ðr.vñ Oui.eodẽ li.ſtella lychaoniã ṽgit decliuis ad arcton milui⁹ h̓ illa nocte vidẽda venit.

Mimas.mons minoris aſie:vbi ſacra ⁊ certamina quot annis fieri baccho conſueuerunt.Suidas. μιμας ορος θράκης τεκλιveται μιμαντος τεπερι τουτου καλλιμαχος εντοις υμνοις.

Mimalones.Bacche mulieres a mima Jonie mõte vl̓ mimeome verbo greco qð imitor ſignificat:ꝙ liberũ patrẽ imitarẽtur: ⁊ ad eius imitationẽ cornua ferrẽt.Huic mimaloneus a. um.Perſius.torua mimaloneis implerunt cornua bombis. He quoq̄ꝫ baſſarides: ⁊ thyades ⁊ ogygides vocate ſunt.

Mimus.effictor latine q̃ vel ĩtra:vel extra ſcenã geſticulatiões exercet:imitaturq̄ꝫ dicta factaq̄ꝫ:moreſue hoĩum ⁊ naturas q̃ſi ſolus imitet̃ αμιμεομαι:vt diomedes inq̃t qð ſignt imitor.Hiſtrio ṽo pſonatus ĩſcena cõmedias ⁊ tragedias voce ⁊ corpis geſtu ait.Mimi ẽt dñr poemata ſine reuerẽtia laſciuiã imitãtia:nã cũ ⁊ alia poemata idẽ faciãt ſolus tã laberi⁹ poeta q̃ſi quodã priuilegio qð fuit cõe poſſedit hãc fabularũ ſpẽm latini vocãt plani pediã.Oui.Scribẽ ſi fas ẽ imitãtes turpia mimos.Hui⁹ poematı ſcriptores dñr Mimographi: vt phyliſtio:vt publi⁹:vt laberi⁹ Sue.ĩ Ceſa.Deci⁹ laberius eques romanus mimũ ſuũ.egit.A mimus fit mimicus.a.uꝫ. ſicut a Satyrus.ſatyricus.Aug.lib.v.ci.dei. Et quaſi ſatyrica vel mimica leuitate cohibeant ſuas nugas.

Mina:grece mina libra genus ponderis ſiculos.lx.hñs qui faciunt obolos mille ducẽtos.Et habet mina libram vnã ⁊ ſemunciã: ⁊ ſunt ſolidi.lxxv.Priſ.Libra vel mna graia drachmas hꝫ.lxxv.Accipe preterea patrio quã nomine grai: mnaꝫ vocitant:noſtriq̄ꝫ minam dixere pores . Jtem mina dicitur ouis que habet ventrem glabrum.

Mine arum.cõminatiões ⁊ metus incuſſiones per verba aut ſigna: ⁊ primã corripit.Sed pro pondere primã producit:qñq̄ꝫ etiã dñr eminentie quas p̃minas vocant.Uirg.Pendent opera interrupta mineq̄ꝫ murorum ingentes.

Minor aris.minas ĩfero.Et plerũq̄ꝫ actõ iungit̃.Ci.in tuſ.Cui cũ Liſymachus rex crucẽ minaretur.Et minari eminere eſt Uirg.Geminiq̄ꝫ minant̃ in celũ ſcopuli.Cõpoſita huius verbi ſunt.Cõminor ⁊ interminor:que habent pe.cor.

Mino.as.duco.Feſtus Agaſones equos agẽtes.i.hñ minãtes Hiero.Minauit gregẽ in interiora deſerti.Apud antiquos etiã pro minor ponit̃:a quo minito as.vt docet Priſ.

Minitor.ſepe vel impetuoſe minor. Plau.in aſi. Cur ergo minitaris te tibi vitam eſſe amiſſurum.

Minax q̃ frequẽter minat̃.Uirg.lib.iij.ge.Primus ⁊ ire viam ⁊ fluuios tentare minaces audet ⁊ ignoto ſeſe cõmittere põto.Hinc minaciter.Liui.lib.ij.Minaciter fremunt.

Mineruа diſciplinaꝝ dea:q̃ grece pallas ðr.Et a minando ðrq̃ ſi vim minet̃.Aut a minuendo vt inq̃t Cic.Uel ꝙ bene moneat.Hãc pagani ꝓ ſapiẽtia ponebãt. Cornificius ꝙ fingat̃ pingaturq̄ꝫ militaribus armis.Hec Ogygij tẽporibus ad locũ qui Tritonis dicitur vt ſcribit Aug.virginali fertur apparuiſſe etate.De hac etiam in dictione Pallas.

Minos cretẽſis rex q̃ p̃mus cretẽſibus legẽ dedit. Hic cũ hẽret vxorẽ paſiphaen: ⁊ illa ex tauro genuiſſet minotauꝝ: dedalũ ꝙ bouẽ ligneã fabricaſſet ſub qua latẽs cũ Tauro vxor ↄcubuerat pſecutus ſiciliã ꝑuenit vbi a Cocali regis filiab⁹ interfectus fuit vt Ariſt.refert iuxta Camerinã vrbẽ ⁊ apud inferos iudex aĩaꝝ factus ẽ.Uirg.Queſitor minos vrnã mouet A minos fit minoius minoia minoiũ poſſeſſiuuꝫ vt minoia regna:quo pacto ãt iudex hñr ĩferoꝝ ꝑꝑ iuſtitiã nõ video:cũ violator fuerit hoſpicij: ⁊ raptor ganymedis ⁊ multa.vñ ſuidas.καὶ του γανυμήδην θεασαμενος ερωτι αυτο εσχετο ἐγκέλευσαμενος δετοις κρυσιν αρπασας τον παιδα ενεθετο εις την ναυν.

Minotaurus ex minoe ⁊ tauro dictio compoſita.

Mini⁹ fluui⁹ hiſpanie a colore pigmẽti : quo plurimũ exundat.

Minci⁹.venetoꝝ fluui⁹ ex benaco lacu defluẽs aliũ ꝓpe Mantuã lacũ efficit:ide effluit ĩ padũ torrẽtib⁹ maxim⁹ efficitur.

Mingo.is.xi.ctum.vrinam facio.vñ ⁊ ꝑmingo.Hor.Huncpermixerunt calones atq̄ꝫ caballi Mar.incipit in medios meiere verpa pedes . Hinc micturio ⁊ mictito as.quod eſt ſepe mingo.Priſ.mictum micturio ⁊ mictito.

Minus.qñq̄ꝫ cõparatiuũ ẽ a paruũ neu. gñis ſicut minor maſ. ⁊ fe.vt plus minuſue.Aliq̃n a parũ:fit nõ a ꝑuũ vt hẽo min⁹ pecunie:qñq̄ꝫ aduerbiũ ẽ ꝙ ſi poſitio iungat̃ ↄrie ſigationis cõparatiuũ demõſtrat:vt min⁹ ſtult⁹.i.prudẽtior:minus prudẽs.i.ſtultior.Ter.ĩ eu. Hoc nemo fuit min⁹ ĩeptus.i.aptior. Frequẽter ẽt accipit̃ ꝓ nõ:p̃ſertim ↄiunctũ cũ ſui: ⁊ cũ quo qñ ſignificat vt:vt ſui minus.i.ſi nõ:quo minus vt nõ.A minus noĩe fit ſuplatiuũ minimũ.A min⁹ aduerbio fit minime

Minuſculum diminutiuum a minus. Uar. Ex hoc auiario vt ſumantur idonee excludantur: ī minuſculum auiarium.

Minuatim aduerbium a minus: quo modo a paulum paulatiʒ Auguſt. interpretatione pſal. Deus vltionum minuatim ponas ſed cumulum inuenies.

Minimū ſuperlatiuū aduerbiū eſt: minime v̄o negacio eſt qua ſi nequaꝗ̄: vt minimū doctus qui pauxillū ē doctus. At minime doctus qui ꝑſus indoctus eſt. Ci. lib. j. offi. minimeꝗ̄ artes hę probandę quę miniſtrę ſunt voluptatū. Aliqñ habet vim ſuperlationis non negociationis. Ci. lib. j. offic. Oīs adhibenda erit cura vt ea: minimum etiam pro aduerbio ponitur: vt ſit quaſi adminus. Uarro. Harum ſingula gñia minimū in binas ſpecies diuidi poſſunt. Sic minime ſumitur. Col. lib. j. Lata bubilia eſſe oportebit pedes decem vel minime nouem: quę menſura ⁊ ad procumbendum pecori ⁊ iugario ad circuendum laxa miniſteria prębeat.

Minime gentiū. aduerbiū pro eo qḋ eſt oīum gentiū iudico minime eſſe faciendum. Alias ponitur pro minime vt ſit ſuperuacua adiectio gentium ſicut vbiqʒ gentium quod eſt vbiꝗ̄ nuſꝗ̄ gentium hoc eſt nuſꝗ̄ ſiue nequaꝗ̄.

Minuo. is. nui. utum. minorē reddo. Ply. Radix cōmanducata dentiū dolorem minuit. Huius cōpoſita ſūt Cōminuo: qḋ eſt ſimul in fruſta diuido. Lac. Frangebat ipſe paneʒ minutatim: carnemꝗ̄ piſciū cōminuebat ⁊ vtraꝗ̄ ī manibus eius augebantur. Diminuo diuerſę minuo. Terē. in eu. Diminuā ego hodie caput tuum niſi abiſ. Imminuo.

Minutū participiū ⁊ nomē eſſe pōt. Participiū ſigt̄ cōminutū: hoc eſt minus factū. Nomen idem eſt qḋ breue. Ci. Reticulum ad nares admouebat tenuiſſimo lino: minutis maculis plenum roſę. Aliquādo ponitur pro obſcuro.

Minutatim ſignificat ī minutiſſimas partes. Lac. Panē minutatim frangebat. Uar. ꝓ paulatim dixit li. j. de re ruſ. Tū ita ad ſubigendū vt minutatim aſſueſaciant ⁊ vt tironem cū vetereno adiungunt. Imitando enim facilius domantur.

Minutim etiā aduerbiū. ī minutas partes ſignificat. Col. lib. v. Inſequitur deinde foſſor qui crebris bidentibus ęqualiter ⁊ minutim ſoli terga cōminuat.

Minutia. ɔtemptibilis paruitas cuiuſcūꝗ̄ rei Lact. de ira dei. Hęc inquit per inane requietis motibus volitant ⁊ huc atꝗ̄ illuc ferunt̄ ſicut pulueris minutias videmus ī ſole cum per feneſtram radios ac lumen īmiſerit.

Minutia etiam dicta eſt porta Romę a minutio: quod minutij ſacello proxima eſſet. Et minutia virgo veſtalis quę propter ſuſpitionem ſtupri viua defoſſa eſt.

Minutal. gñs edulij qḋ ex cōciſis minutatim oleribus fit.

Miniſtro. as. ſeruio porrigo ꝑparo. Plau. ī cur. Tu tabellas cōſignato hic miniſtrabit. i. ſeruiet: ego edā. Gel. li. ij. Idꝗ̄ facile factu dixit qm̄ filij ſua pocula in ɔuiuio regi miniſtrarent. Hui⁹ cōpoſita ſūt adminiſtro: qḋ vario mō ponit̄. Col. i ꝓf. Urbis trīmō diebus vrbanę res agerēt̄: reliqs adminiſtrarent̄ ruſticę. i. curarent̄ idē li. iiij. Quia maior pars putatōis ꝑ id tp̄s adminiſtrat̄. i. agit̄ quo vitis neqʒ foliū notabile gerit. Aug. li. vij. cō. Sapientia mētes īdigētes illuminans nullo indigens lumine q̄ mundus adminiſtrat̄ vſꝗ̄ ad arborū volatica folia. i. gubernat̄. Hier. ad minores artes veniam ⁊ quę nō tam lingua ꝗ̄ manu adminiſtrant̄. i. exercētur. Subminiſtro ſubſeruio ſubporrigo. Lac. lib. v. Uictum ſubminiſtrat: quietem ſomni dulciſſimā tribuit.

Miniſter qui ſeruit. a quo miniſterium fit.

Miniſteriū proprie miniſtri opera eſt ꝗ̄uis ⁊ pro oī operatione poni cōſueuerit: vt de rege latino. Uirg. Męſtuſꝗ̄ refugit fęda miniſteria aliqñ ponitur pro miniſtris: ſicut ſeruitia pro ſeruis. Plau. iureconſultus ait: vrbica miniſteria dicimus etiam quę extra vrbem nobis miniſtrare conſueuerunt.

Minthos: ſtercus fimumqʒ ſignificat.

Minthe. mons vt ſcribit Stra. dictus a Plutar. pellice ꝗ̄ proſerpina in hęrbam Mentham mutauit. Hinc pluto domuʒ amoris petenti virile membrū tradit ꝙ a ſe mentulaʒ nominauit. Sed vt Ply. inquit menthe nomē ſuauitas odoris dedit gręci minthām nominauerunt.

Minturnę oppidum in cāpania habens ꝓpinquas paludes in quibus marius delituit fugiens perſecutionem ſillę.

Minyium dicitur id qḋ a multis Cinnabaris vocat̄ cum ꝓprie Cinnabaris ſit ſanies draconis morientiū elephantoꝝ pondere eliſi vtriuſqʒ aīalis ſanguine permixto. Noſtri rubicaʒ dicunt minyium. Ci. ad Atticū. Cera īquit ⁊ minyio: ſiue qḋ idem eſt cęra minyiatula notare. Foditur minyium ex gleba ſubruſo colore: ⁊ vitiatur admixta calce.

Minyiarię: loca ęq̄bus fodit̄ minyiū: ſicut aurarię ⁊ argētarię. Et minyiaria dñr metalla venęqʒ in q̄bus conficit̄ minyiū.

Minyiacius. a. um. qḋ eſt ex minyio. Uictr. lib. vij. parietes paſſim expolitione minyiacia expoliebantur.

Minyio. as. minyio tingo. Ply. A cenſoribus in primis iouem minyiandum locari. Unde ⁊ minyiari libri dicuntur cū lr̄ę maiores verſicoloribus fiunt.

Miror. aris. ꝓprie ſigt̄ re aliq̄ tanꝗ̄ noua obſtupeſio. Uirg. Artificūqʒ manus īter ſe operūqʒ laborē mirat̄. Et mirari ē cū voluptate ītueri. Idē. Seu q̄s olympiacę miratus p̄mia pugnę. Itē mirari ē neſcire: qꝛ vt Do. inq̄t admiratio ab ignorātia deſcēdit. Plau. Ne q̄s miret̄ q̄ ſim paucis eloq̄r. Ter. i an. Miror vñ ſit. Sʒ cū dicim⁹ ego miror me: miraris te mirat̄ ſe. Tūc mirari ſigt̄ placē: ⁊ de ſe magnifice ſentire. mar. Qui ſe mirāt̄ ī illos. Cōſtruit̄ h⁹ v̄bū cū actō: cū dtō ⁊ cū gtō. Uirg. li. ij. Iuſtitie ne p̄or mirer belli ne laboꝝ: qñqʒ abſolute ponit̄. Oui. li. xiij. me. Dūqʒ moror miror qʒ ſil' fugit oīs inundas. Hui⁹ cōpoſita ſūt admiror: qḋ eſt ſtupore afficior: ſeu fixe aſpicio. Lac. lib. vj. Qui ad alienā fęlicitatem nō attollat oculos opes nō admiret̄. Aliqñ admirari ē venerari. Uirg. Ille operū cuſtos illū admirant̄: ⁊ oēs circūſtant. Demiror. Emiror valde miror. Ter. in heau. Id emirari te ſimulator. Immiror īſpecto ſeu vehemēter miror vl' magnificatio. Ci. lib. j. offi. Cū perſuaſum ſit nihil hoīem niſi honeſtū decorūqʒ ſit: aut īmirari: aut optare: aut expetere oportere.

Miror. as. eiuſdem ſignificationis. Uar. in eume. hoſpes quod miras. Amb. ſuper luc. Non vocabulo ſectę deſpicias quem verbi interprętatione miraueris.

Mira dñr miratiōe digna. Plau. ī am. Enim v̄o illud p̄ter alia mira miror maxīe ſi hęc hʒ paterā illā Hic ꝑmirus. a. um. pe. ꝑ. Ci. Apio pul. Illud v̄o mihi permirū accedit tm̄ temeritatē fuiſſe in eo adoleſcēte: apud veteres mira ꝓ mōſtris atqʒ horrēdis ſumit̄. Plau. in am. Nimia memoras mira. Uirg. Oīa cōmutat ſeſe ī miracula rerū. Hinc mirius antiqui dixerunt pro magna mirum. Uar. Nunquid hoc mirius.

Mirum in modicū: ⁊ mirandū in modū. i. in maiorē moduʒ q̄ſi infra rationē. Plau. in am. vterqʒ deludit̄ dolis mirū in modū. Ci. metello. Marcellū tuum conſulem factum: teqʒ ea lęticia eſſe affectum mirandū in modum gaudeo.

Mirificus. a. um. qḋ eſt mirabile. Cic. in Cato. mirificos fruct⁹ afferunt. Hic ſuplatiuū mirificiſſimus. Terē. in phor. Quid nā arbitraris: neſcio. At qui mirificiſſimū. ſ. facinus.

Mirifico. as. mirabilē facio. Plau. in am. Quanꝗ̄ adeo thebani ciues modo miro mirificant probaui.

Miraculū dr̄ q̄cq̄d admirationē afferre pōt: q̄ſi ſit ɔtra naturā pp̄ qḋ veteres miracula ꝓ monſtris poſuere. Liui. lib. ij. Adijciunt miracula huic pugne ſilētio proximę noctis ex ſylua arſia ingentē aditā vocem. Hinc actius perſonas diſtortas oribus deformes miriones appellat.

Mirabile: ꝙ eſt admiratione dignum. Cice. lib. offic. Quare ex multis mirabilibus exēplis haud facile quis dixerit hoc exēplo aut laudabilius: aut pręſtantius: hinc Mirabilitas ꝓ ſtupore. Idem in eodem. Ergo ⁊ hęc animi deſpicientia mirabilitate magnam facit.

Mirmillones erāt pugilles ſe ad duellū ꝓuocantes. Nā digladiantiū alter Rętiarius: alter mirmillo appellabat̄. Feſtus. Rętiario inq̄t pugnanti aduerſus mirmillonē cantat̄: non te peto piſceʒ peto q̄d me fugis gallę: Quia mirmillonicū gñs armaturę gallicū eſt ipſiqʒ mirmillōes añ galli appellabant̄: vt quoꝝ galleis piſcis effigies inerat. Qḋ gñs pugnę īſtitutū

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſt apittaco ex ſeptem ſapientibus qui aduerſus phrynonez dimicaturus ꝑpter controuerſias finiū que erãt iter atticos ⁊ Metylenẹos rẹte occulte latum impediunt phrynonem.

Miſantropos pe.pro.oſor hominum: qui homines odit qui fugit hoīum congreſſus μίσος eniz odium ſignificat καὶ ανθρωπος Miſogyneia odium mulierum quale fuit in Euripide tragediaruz ſcriptore qui mulieres fere omnes in maiorem modum exoſus fuiſſe dicitur.

Miſceo.es.miſcui.mixtū per.ſ.non aūt per.x.ↄfundo ⁊ ſine rõne ꝑturbateqꝫ facio. Uirgi. Interea magno miſceri turbine potū. Qñqꝫ miſcere eſt potū miniſtrare: tractū a cõmixtione calidẹ ⁊ frigidẹ. Iuue. Neſcit tot milibus emptus pauperibus miſcere puer. Huius cõpoſita ſunt admiſceo qđ eſt ad aliq̃d miſceo. Lac.li.vj. Idẽ etiã mares maribus admiſcuit: ⁊ nefandos coitus contra nãm: contraqꝫ inſtitutū dei machinatus eſt. Cõmiſceo ſimul miſceo. Hiero. Quo aperto dum in mutos cõmiſcentur amplexus proprijs ſe ſalutauere noībus. Emiſceo. Colu.lib.viij. Nam facillime porci euaſerint haram emiſcẽt ſe. Immiſceo: intus miſceo. Col.lib.ij. Scđꝫ deinde ꝙ hoīes faciunt ſi ⁊ alijs vitẹ purgamẽtis imiſceatꝰ cum per ſe naturẹ eſt feruentioris. Et idcirco terrã perurit. Intermiſceo in medio miſceo. Aug. Nulla porro doctrina falſa eſt q̃ nõ aliq̃ vera intermiſcere. Permiſceo: valde miſceo. Idẽ. Uera ergo ſilis in ordinate ꝑmixta in vna diſputatione hoīs tanq̃ꝫ in vnius colore corporis apparentia ſignificant lepram. Promiſceo. Uñ pronuncius.a.um. Sal. Diuina atqꝫ humana habere nihil penſi atqꝫ moderati habere.

Miſcellinia.a mixtura in diſcreta rerū dici ſignificare videtur Gel.lib.vlti.cū ait. Quia variam ⁊ miſcellã ⁊ quaſi confuſaneam doctrinam conquiſiuerunt: eo titulos quoqꝫ ad eam ſñiam exquiſitionis indiderunt. Apul.tñ in meta. Miſcelliniam turbã confuſam velut ex colluuione oīum gentiuz his verbis accipit. Nec mora cū varia irruptione pareſactis ẹdibus magiſtratibus eorum qui miniſtris turbẹ miſcellaniẹ cuncta completa. Hinc quidam opera ſua miſcellaneas iſcripſerunt in q̃bus varijs de rebus tractatur. Uar. Miſcelluz vocat columbaꝝ genus qđ nec agreſte eſt nec domeſticum ſꝫ ex vtroqꝫ temperatum. Et has colūbas Bergomates nr̃i cornarolos appellant. Itẽ miſcellẹ vites: quẹ in oī agro conueniunt: ꝙ cẹteris vbiqꝫ vtiliter miſceantur.

Miſach vnꝰ ex tribꝰ pueris de q̃bus daniel in ꝓphetia ait: εἰσὶ ουν ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι τα εργα τοι χορας βαβυλονος σηδραχ μισαχ αβδεναγο

Miſer. flebilis calamitoſus. Ci. O miſerū atqꝫ infẹlicẽ hūc diez. Interdū đr ẹgrotus: Nam ẹgritudo genus eſt infẹlicitatis. Plau. Miſerã eẽ ꝑdicat buccã ſibi fortaſſe medicos non eẽ putat. Interdū innocens. Ci. pro Milone. Miſeros iterdū ciues optime de rep. meritos. Inuenitꝰ etiam pro interiectione dolẽtis poſitum: ac ſi diceremus nefas. Uirg. Cecropidẹ iuſſi miſerum ſeptena quodannis corpora natorum.

Miſere aduerbium. iſẹliciter. Cic. Neqꝫ moueri eius deſiderio non poſſum qui tam miſere periſt. Quandoqꝫ ſignificat valde. Teren. Eam miſere amat.

Miſerabiliter eiuſdem: ſignificantiẹ eſt. Hiero. ad Auguſtini ⁊ Alepium neptis veſtra paula miſerabiliter precatur vt memores eius ſitis ⁊ multum vos ſalutat.

Miſeritur idem quod miſerabiliter. Laberius. Mens incorrupta miſeritur corrumpitur.

Miſellus: diminutiuum eſt a miſer. Plau. Cenſen miſello mali aliquid facturum.

Miſeria. iſẹlicitas. Aug.li.iij.cõ. miſeria đr cū q̃s patitꝰ vl' egeſtatẽ vel damnū. Cū alijs compatitꝰ miſericordia dici ſolet.

Miſeritudo idem quod miſeria. Actius. Qui fẹlix miſeritudine factus eſt aliena.

Miſeror miſereris. miſertus. conſtruitur cum genitiuo. Et eſt miſereri ex alicuius miſeria corde anxium eſſe. Habet enim paſſiuum affectum. Lactan.lib.vj. Si miſertus laborantium fueris. Ueteres etiã miſero vſurpabant. Ennius. Cogebant hoſtes lachrymantes vt miſereri.

Miſeret iperiale ſilr̃ mõ paſſiuū affectū hꝫ ſicut miſereor. Idem eſt enī miſeret me illius ⁊ miſereor illiꝰ qꝛ vtrūqꝫ ſig̃t ex illiꝰ miſeria angorem ſuſcipere. Cic. miſeret me infẹlicis familiẹ. Uirg. Si te lapſoꝝ miſeret quẹ munera nyſo digna dabis.

Miſeretꝰ. iperiale moueor miſericordia. Ci. ꝑ Liga. Cauete fratrẽ pro fratris ſalute ꝑcantiū vos miſereatꝰ. Lucius craſi legis ſilr̃ ſuaſione. Neqꝫ minus vr̃i q̃ꝫ mei miſerebitur.

Miſereſco. is. moueor miſericordia: ⁊ tam actõ q̃ꝫ gtõ iungitur. Apul. cõmodū oẽs miſereſcimꝰ. Sta.li.j.th. Et gñis miſereſce tui. Uir. Et miſereſcimꝰ vltro. Huiꝰ cõpoſitū ẽ cõmiſereſco. Ter. i ecy. Demū tã ẹgretulit vt ipſaz bacchidẽ ſi adeſſet credo cõmiſereſceret. Hinc miſereſcit iperiale cū ſignificato ſui verbi. Ter. in heau. Atqꝫ in opis te miſereſcat mei.

Miſericordia inq̃t Aug. qđ eſt niſi alienẹ miſeriẹ quẹdã in nr̃o corde cõpaſſio: qua ſi vtiqꝫ poſſimus ſubuenire cõpellimur. Stoici miſericordiã inter vitia aī cõputant. vñ Sene. qui ſe ſtoicoꝝ ſectẹ addixit. Uitiū inq̃t aī eſt miſericordia: nec miſerebitꝰ ſapiens ſꝫ ſuccurret. Aug.lib.ix.ci.dei. Stoicorū eſt miſericordiã ſolere culpare. vñ Ci. i tertia tuſ. tanq̃ꝫ ſtoicus dixit. Si ſapiẽs in ẹgritudinẽ cadere poſſet: poſſet ⁊ miſericordiã: poſſet ⁊ in inuidentiã. Uerū oratione pro ligario in laudem Cẹſaris tanq̃ꝫ peripateticus dixit. Nulla de tuis virtutibus plurimis nec gratior nec admirabilior miſericordia ẽ.

Miſeror aris. ⁊ miſero as. apud antiquos affectū actiuū habẽt: ſignificãtqꝫ v̇bis aut lachrymis aut ope dolorẽ quẽ ex alicuiꝰ miſeria habemus oſtẽdere ⁊ ↄſtruitꝰ cum actõ. Sal. in Iug. Eos multa pollicẽdo ac miſerãdo caſuz ſuū ↄfirmat. i. lamẽtando. Cẹſar. Abditi in tabernaculis aut ſuū factū querebãtur: aut cū familiaribꝰ ſuis cõe periculū miſerabantꝰ. i. deplorabant. Hinc Cõmiſeror a quo cõmiſeratio q̃ eſt ſig̃atio miſericordiẹ qua ex alicuius iſẹlicitate mouemur: cū. ſ. vl' aſpectu alicuius vel orõne: vl' ẽt cogitatione adducimur: vt eius miſereremur. Liui.lib.j. Agmen migrantiū impleuerat vias et ↄſpectus aliorū mutua miſeratione integrabat lachrymas. Ci.lib.ij. ad herẽ. Cõmiſerationẽ breuem eſſe oportet.

Miſerator q̃ opus aliqđ miſericordiẹ exhibet in eū cuius miſeretꝰ: miſericors q̃ ex alicuius calamitate dolorem aīo ſuſcipit vñ eſt illud miſericors ⁊ miſerator dñs eſcã dedit timẽtibꝰ ſe: miſericordia ipa cordis ẹgritudo ex miſeria alicuiꝰ iniuſte laborãtiſ ſuſcepta: miſericorditꝰ aduerbiū ſig̃t cū miſericordia

Miſerabilis. miſeratione dignus. i. ꝑꝑ quẽ alij miſericordia cõmouentꝰ. Ouid. in Ibin. Siſqꝫ miſer ſꝑ nec ſis miſerabilis. Liui.lib.j. Euentus tñ belli minus miſerabilẽ dimicationez fecit: qđ nec acie certatū eſt: ⁊ tectis modo diruptis alterius vrbis duo populi in vnum confuſi ſunt. Idem voces etiam miſerabiles exaudiebantur mulierum pręcipue.

Miſerandus. miſeratione proſequendus.

Miſſenus. pen. pro. mons cãpaniẹ a miſſeno Aeneẹ comitẹ vbi ſepulro Uirg. Qui nunc miſſenus ab illo dicitur.

Miſſus. ſa. ſum. participiū es ſignificatões hꝫ q̃s mitto: miſſus v̇o nomẽ q̃rti ordinis imiſſionẽ feraꝝ: ſiue ludoꝝ aut gladiatoꝝ in arenã ſig̃t Sue. in Domi. In his circẽſiū die quo facilius cẽtū miſſus ꝑagerentꝰ ſingulos a ſeptenis ſpatijs ad q̃na corripuit. Idẽ. Circẽſes frequẽter ẽt in vaticano cõmiſit nõnunq̃ꝫ iteriecta ꝑ quos miſſus venatiõe. Aliq̃ñ ſumitꝰ ꝑ imiſſione ferculorū. vñ lãpridius ſcribit heliogabalū celebraſſe tale ↄuiuiū vt apud amicos ſingulos ſinguli miſſus apparẽtur: ⁊ aliq̃ñ oẽs miſſus ſola carne phaſianorū ſtruxiſſe.

Miſſile. pe. cor. telum quod manu mittitur. vnde ⁊ lapides miſſilia dicuntur. Et miſſilia dicebantur numera quẹ a principibus populo ſemper gebantur: vtputa veleria linea odores: vnguenta. Sue. in cal. ſparſit et miſſilia variarum rerum et panaria cum opſonio diuiſit viritim.

Miſſio. nõ ſolū ſig̃t ipm mittẽdi actū ſed etiã dimittendi. Sue. in Cẹſa. miſſionẽ cõtinuo eſflagitauit. Hmõi miſſionū in re militari multa ſūt gñа. Eſt enī honeſta q̃ emeritis ſtipẽdijs ab iperatore indulgetꝰ. Eſt cauſaria quẹ ꝑpter valitudinis a laboribus militiẹ ſoluit. vnde cauſarij milites dñr a Liuio. Eſt ignominioſa cum quis propter delictū ſacr̃o ſoluitur.

Miſito miſitas.pe.coꝛ.frequentatiuum ſepe mitto. Plau.in epiſtolis. Empta eſt ancilla: quod tute litteras ad me miſitabas

Mitto mittis miſi miſſum ſm notaꝫ ſignificationẽ greci πεμπειν.mittere dicunt. Ci.in Cato. Hunc libꝛ ad te de ſenectute miſimus. Interdũ mittere ſignificat excludere. Uirg. meſtumq; timoꝛem mittite. Interdũ omittere.deponere. Ter. in adel. Hera lachꝛymas mitte. Interdũ donare. Uirg. Hos illi quod nec bñ vertat mittimus hędos. Huius cõpoſita ſũt admitto Amitto. Cõmitto. Circũmitto demitto.dimitto immitto. Intermitto intromitto. Omitto.permitto.ꝑmitto.pꝛętermitto.pꝛomitto. Remitto. Minumitto. Sũmitto.⁊ tranſmitto. Mitti ſanguinis dicitur cum fit phlebotomia. Similiter ſanguinis miſſio fit quando quis iugulatur. Coꝛ. Celſus lib.ij. Mitti ſanguis debet ex bꝛachio. Idem ſanguineꝫ inciſa vena mitti nouum non eſt.

Mites teſte Aug. diñr qui impꝛobitatibus cędunt ⁊ nõ reſiſtunt malo ſꝫ vincũt in bono malũ. Uñ ⁊ ꝑ leni clemẽte ac mãſueto accipit̃ mitis. Cuius ꝯꝛium ẽ. Immitis.i.aſper ſęuus crudelis. Uirg. Immitis achilli. Qñq; ponit̃ ꝑ tranqllo: ⁊ imitis pro pꝛocelloſo ⁊ inquieto. Idẽ lib.ix. Mitis vt ĩmoꝛẽ ſtagni placideq; paludis. Apul. Erat.n.turbidũ atq; ĩmite pelagus Qñq; pro maturo. Uirg. Sunt nobis mitia poma caſtaneę moles. Ply.imitia adhuc ⁊ cruda poma.

Miteſco.is.manſueſco. Ply. Ut ferę domi educatę miteſcunt. Aliqñ tranqllloꝛ. Apul. Conflacceſcunt fluctus: mare miteſcit. Aliquando matureſco. Ply.reliquoꝛum pomoꝛum velocitas cito miteſcentium tranſuolat.

Mitigo mitigas.pe.coꝛ.placo q̃ſi mitẽ ago. Lact.lib.iiij. Donec rurſus ꝑmia ppl̃i mitigatus liberaret eos ſeruitute. Et mitigare maturare ẽ. Ci.li.iiij.de rep. Cũq; autũno terras ad ꝯcipiẽdas fruges relaxarit a fiſtula maturitate alia mitigauerit alia toꝛruerit: huius cõpoſitũ eſt cõmitigo de quo ſupꝛa.

Mitra dictio barbara: q̃ ſignificat̃ quoddaꝫ capitis oꝛnamenti gñs pmo apud Meonios: deĩde ęgyptij ſyrij phꝛygij ⁊ lydij eo vſi ſũt. Erat eñi pileus ĩcuruus q̃uis ⁊ ꝑ muliebꝛi coꝛona ad oꝛnatũ capitis adoleſcẽtulaꝝ accipiat̃ ex q̃ pẽdebãt faſciolę q̃ philtra dicebãt̃ qñ ſilioꝝ ĩſtar depẽderẽt Hier.ĩ Eſaia. In die illa auferet dñs oꝛnamẽtũ calciamẽtoꝛum ⁊ lunulas ⁊ toꝛq̃s ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ diſcriminalia ⁊ periſcelides ⁊c̃. Nr̃i quoq; põtifices mitris vtunt̃ cũ rei diuinę operã dant. Et apd̃ g̃cos nõ ſolũ ꝑ oꝛnatu capit̃ ſꝫ ẽt ꝑ faſcia ĩ loꝛicę modũ ꝯtexta ad latera ꝺ̃fendẽda ſumit̃: mitra ẽt apd̃ pſas ſol ꝺ̃r. Sta.li.j.th. Indignata ſeq̃ toꝛq̃ntẽ coꝛnua mitrã

Mitella diminutiuum.parua mitra. Uirgil. Copa ſiriſca caput graia redimita mitella.

Mithylene.es.pe.pꝛo.⁊ Mithylenę: artum vꝛbs in leſbo.iuxta Metynnam.a cuius noĩe nũc oĩs ĩſula mithylenę appellat̃ in qua olim duę fuere nobiliſſimę ciuitates. Hęc videlicet ⁊ metynna: hãc eãdẽ ĩſulã pꝛidẽ leſbon dictã ab vꝛbis noĩe: q̃ ĩ ea potentiſſima fuit. Mar. Cũ tibi epheſos: nec ſit rhodos aut mithylęne. Dicta mithylęne vt Diodo.li.vj.ſcribit a mithylęne machari filia: hęc nũc metallinũ ꝺ̃r vꝛbs clara pytta coꝛ ſeptẽ ſapiẽtibus vno ⁊ Alceo poeta: ⁊ Antimenide fratre eius. ⁊ Diophane oꝛatoꝛe ⁊ Theophane rerũ ſcriptoꝛe: q̃ magno põpeio admodũ familiaris fuit. De hac ſcribit. Uict. lib.j.ꝙ magnificenter ⁊ eleganter ędificata fuerit: ſꝫ non pꝛudenter poſita in qua hauſter cũ flat hoĩes ęgrotant: cũ coꝛus tuſſiunt: cum ſeptentrio reſtituuntur in ſalubꝛitatem.

Mitterin: inſula vltra bꝛitanniã ſex dieruꝫ nauigatione: vt lib. iiij. Ply.ſcribit in ea candidum plumbum pꝛouenit.

Mitridates.pe.coꝛ.rex põti fuit vi.magna ⁊ coꝛpoꝛis vt ſex iuges ęquos regeret q̃nq̃ginta gentiũ oꝛe loqueret̃: hic diſſidẽtibus romanis ſociali bello Nicomedẽ bithynnia Ariobarzanẽ cappadocia expulit. Gꝛęciã inſulaſq; oẽs excepta: hodo occupauit ſꝫ poſtea a Silla apd̃ Dardanũ fuſus: ⁊ a põpeio victus tandẽ a pharnace filio ĩ turre obſeſſus venenũ ſumpſit. Cunq; id tardius biberet: q꞉ aduerſum venena multis antea medicaminibus coꝛpus firmauerat ĩmiſſum ꝑcuſſoꝛẽ gallũ cito eũ auctoꝛitate vultas territũ reuocauit ⁊ in cędem ſuam manũ trepidantis adiuuit: alius etiã mitridates: q̃ regi mitridati bꝛuni epl̃as collegit. vnde ait. τας βρουτου επιςολας εθευμασα πολλακις ουμονομ δείνοτίτος τεσυντομίας χαριμαλλα καὶ ός ηγεμονίκου φρονήματος εχουσας χαρακτηρα.

Mitridaticum vnguentum Antidotum: qd̃ ex rebus.liiij.conficitur ⁊ nunc vulgo auctoꝛis noĩe vocant mitridatem.

Miſtarius.vas quo vinũ aqua miſcem᷑. Lucil. Urceus aut gemina longus miſtarius anſa.

Mna gręce mina latine.vide in dictione mina.

Mnemoſyne.pe.coꝛ.memoꝛiam ſignificat. Catul. Mnemoſynon mei ſodalis ideſt monumentum.

M ante O

Moab.arabię ciuitas quę ⁊ Arepolis noĩat̃. Quo ẽt noĩe vocatus eſt filius Loth: a quo moabitę. Uocat̃ autem moab ex noĩe vꝛbis ⁊ regio poꝛro ipſa ciuitas: quaſi pꝛopꝛiũ vocabulum poſſidet Rabbat moab.i.grandis moab.

Mobilis qui facile mouetur a quo mobilitas. Uirg. Quo non aliud velocius vllum mobilitate viget. Quoꝛum ꝯtraria ſũt immobilis ⁊ immobilitas.

Modus ꝑpꝛie rõnẽ ſig̃t.i.mẽſuram ſiue foꝛmã. Rõ ꝟo iubet neq̃d nimis ſꝫ oĩa cũ moderatiõe fiãt. vñ qũo ⁊ quẽadmodum dicimus.i.q̃ rõne. Et admodũ ꝑ ſatis q̃ſi ſm rõnẽ ⁊ ꝑpe modũ fere q̃ſi parũ abſit a mõ hoc eſt a rõne. Et mirũ ĩmodũ: maioꝛẽ ĩmodũ q̃ſi vltra rõnẽ. Cõmodũ aptũ ꝯueniẽs q̃ſi cũ mõ ⁊ rõne. Col.lib.ij. Eſt aũt modus inſiccãdo fęno vt neq; per aridũ neq; rurſus viride colligat̃.i.foꝛma. Idẽ lib.iij.in quo ſcribe deſtinaueris nuces ſerere: terrã minuitã ĩmoduꝫ ſemipedis ponito.i.mẽſura. Et modus ꝺ̃r quãtitas: vt apud eundẽ lib.ij. Atq; rurſus in ſole ſiccata ⁊ mox refrigerata reconditur ſi maioꝛ eſt modus in hoꝛreo ſi minoꝛ in vaſis olearijs ſalſamẽtarijſq;. Interdũ modus dicit̃ finis ſeu euentus Iuue. Imponitq; modũ ſapiens ⁊ reb᷒ agendis. Uirg.li.iiij Si quis erit modus. Interdum dicitur Tonus qui a gręcis φθογγος pthangos dicitur.

Modo.qñ hꝫ.o finalẽ.coꝛ.ſig̃t tp̃s ꝑ̃ſens vel mox poteſtatũ: vel nondũ poteſtatũ vel ſtatim futurũ: vt mõ id ago. Teren.mõ ait: mõ negat: mõ dicebã: mõ veni: mõ faciaꝫ. Aliqñ ponit̃ ꝑ longo tp̃e ante. Ter.in eu. Quãdudũ mõ. Ubi do. Nota modo aperte pꝛo tẽpoꝛe p̃to dictũ eſſe.i.quãdudũ. Nam qui vitiauerat virginẽ non mõ ſꝫ longe veſtẽ mutauit cũ eunucho phedrię. Hinc fit. Quomõ. A mõ.poſt mõ. Ponit̃ item pꝛo dũtaxat tñmodo. Liui. Euentus belli minus miſerabilẽ dimicatio finem fecit: ꝙ nec acie certatum eſt ⁊ tectis mõ diruptis alterius vꝛbis duo ppl̃i in vnum confuſi ſunt.i.ſolũ. Itẽ ſignificat qd̃ lingua vernacula dicimus purch. Ter.ĩ phoꝛ. Si des mõ vt tacere poſſis. Uirg.lib.iiij. Si mõ qd̃ memoras factũ foꝛtuna ſequat̃. Hic ⁊ ſolũmõ: tñmodo: ⁊ Amodo quod ſignificat poſt hac. Apul. vt nemo me amodo tã mane egredientem ſolum videbit. Qd̃ ſi pꝛoducta vltima ſyllaba pꝛoferatur datiuus vel ablatiuus caſus eſt a modus.

Modicum.paruum ac puſillum. Apul.modico laboꝛe fatigatur Sic ĩmodicũ pꝛo maximo ponit̃. Colu. C. Licinius dãnatus eſt quẽ in magiſtratu rogatiõe tribunitia ꝑmulgauerat ĩmodica poſſidẽdi libidine trãſcẽdiſſet. Et modici pauci. Plau. In angipoꝛtu turba eſt domũ modici introierũt. Sic in modicos dicimus plures. Mar. Atriaq; ĩmodicis arctat ĩmaginibus. Pꝛopꝛie tñ modicũ ꝺ̃r non qd̃ cui aliq̃d ſit ĩminutum ſed qd̃ non excedat modũ ⁊ modeſtũ eſt ⁊ temperatũ. Plau. Cui animus modicus ꝯtinens expers ambitionis. Hinc modicũ aduerbium ſignificat parum. Idem ędepol id modicũ curat modice ꝟo temperate. Idem modice ſapit̃. Immodice nimis vel intemperate. Col.lib.ij.magiſq; cõducere agricolę frequenter id potiuſq; ĩmodice facere.

Modulus diminutiuum.a modus: ⁊ ponitur pꝛo ipſa compoſitione ⁊ cantu qui etiam modulamen dicitur.

Modeſtus a modico.i.tẽperato. Uñ modeſte cũ mõ ⁊ tẽperate Terẽ.in phoꝛ. Animus qui modeſte iſthęc ferat. Uar. Non